

II ?roda Wielkanocy

Tekst Ewangelii (J 3,16-21): W owym czasie rzek? Jezus do Nikodema: «Tak bowiem Bóg umi?owa? ?wiat, ?e Syna swego Jednorodzonego da?, aby ka?dy, kto w Niego wierzy, nie zgin??, ale mia? ?ycie wieczne. Albowiem Bóg nie pos?a? swego Syna na ?wiat po to, aby ?wiat pot?pi?, ale po to, by ?wiat zosta? przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega pot?pieniu; a kto nie wierzy, ju? zosta? pot?piony, bo nie uwierzy? w imi? Jednorodzonego Syna Bo?ego. A s?d polega na tym, ?e ?wiat?o przysz?o na ?wiat, lecz ludzie bardziej umi?owali ciemno?? ani?eli ?wiat?o: bo z?e by?y ich uczynki. Ka?dy bowiem, kto si? dopuszcza nieprawo?ci, nienawidzi ?wiat?a i nie zbli?a si? do ?wiat?a, aby nie pot?piono jego uczynków. Kto spe?nia wymagania prawdy, zbli?a si? do ?wiat?a, aby si? okaza?o, ?e jego uczynki s? dokonane w Bogu».

«?wiat?o przysz?o na ?wiat»

Fr. Damien LIN Yuanheng
(Singapore, Singapur)

Dzisiaj, wobec nat?oku opinii, do jakich sk?ania ?ycie w nowoczesno?ci, mo?e si? wydawa?, ?e prawda ju? nie istnieje – prawda o Bogu, prawda odnosz?ca si? do wszystkiego, co zwi?zane jest z istot? ludzk?, prawda o ma??e?stwie, prawdy moralne, i wreszcie, prawda o mnie samym.

Fragment Ewangelii na dzi? identyfikuje Jezusa Chrystusa jako „drog?, prawd? i ?ycie” (J 14,6). Bez Jezusa napotykamy jedynie rozpacz, fa?sz i ?mier?. Jest tylko jedna droga i jedna tylko droga wiedzie ku Niebu, droga, której na imi? Jezus Chrystus.

Chrystus to nie jeszcze jedna opinia. Jezus Chrystus to autentyczna Prawda. Zaprzeczanie prawdzie jest jak to jak uparte zamykanie oczu przez ?wiat?em S?o?ca. Podoba si? czy nie, S?o?ce zawsze tam b?dzie: ale nieszcz??nik dobrowolnie

wybra? zaciskanie powiek zprzed S?o?cem prawdy. Identycznie wiele os?b spala si? w trakcie swoich karier zu?ywaj?c ca?? si?? swojej woli i ca?y sw?j potencja?, zapominaj?c, ?e mog? doj?? prawdy o sobie samych jedynie pod??aj?c wesp? z Jezusem Chrystusem.

Z drugiej strony, zdaniem Benedykta XVI: „Ka?dy odnajduje swoje dobro, przyjmuj?c plan, który B?g ma wobec niego, by w pe?ni go urzeczywistni?: w tym planie znajduje bowiem swoj? prawd?, a przyjmuj?c j? staje si? wolny (por. J 8, 22)”. (Encyklika “Caritas in Veritate”). Prawda ka?dego to wezwanie do tego, by stac si? synem lub c?rk? Boga w Domu Niebieskim: “Albowiem wola Bo?? jest wasze u?wi?cenie” (1 Tes 4,3). B?g pragnie, aby jego synowie i c?rki jego byli lud?mi wolnymi, a nie niewolnikami.

W istocie rzeczy doskona?e “ja” jest wsp?lnym planem Boga i moim “ja”. Kiedy poszukujemy ?wi?to?ci, zaczynamy odzwierciedla? prawd? Boga w naszym ?yciu. Papie? wyrazi? to w przepi?kny sposób” “Ka?dy ?wi?ty jest jakby promieniem ?wiat?a wychodz?cym ze s?owa Bo?ego „, (Adhortacja Apostolska „Verbum Domini”).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «O wiadomo?? pe?na szcz??cia i pi?kna! Chce uczyni? nas swoimi bra?mi, a przynosz?c swoje cz?owieczestwo Ojcu, ci?gnie za sob? wszystkich, którzy s? teraz jego rasy» (?w. Grzegorz z Nyssy)
- «Je?eli w stworzeniu Ojciec da? nam dow?d swojej ogromnej mi?o?ci, daj?c nam ?ycie, w m?ce i ?mierci swego Syna da? nam “dow?d nad dowodami”: przyszed?, aby cierpie? i umrze? za nas» (Franciszek)
- «Mi?o?? Boga do Izraela jest por?wnana do mi?o?ci ojca do syna. Ta Bo?a mi?o?? jest mocniejsza ni? mi?o?? matki do dzieci. B?g mi?uje sw?j lud bardziej ni? oblubieniec swoj? oblubienic?; mi?o?? ta b?dzie zwyci??a? nawet najwi?ksze niewierno?ci, a? do udzielenia najcenniejszego daru: ‘Tak bowiem B?g umi?owa? ?wiat, ?e Syna swego Jednorodzonego da?’ (J 3, 16)» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 219)

Inne komentarze

«Tak bowiem Bóg umi?owa? ?wiat, ?e Syna swego Jednorodzonego da?, aby ka?dy, kto w Niego wierzy, nie zgin??., ale mia? ?ycie wieczne»

Rev. D. Manel VALLS i Serra
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Ewangelia ponownie nas zaprasza do przebycia drogi aposto?a Tomasza, drogi od w?tpliwo?ci do wiary. My, tak jak i Tomasz, stajemy przed Panem z naszymi w?tpliwo?ciami, a On niezmiennie wychodzi nam na spotkanie: "Tak bowiem Bóg umi?owa? ?wiat, ?e Syna swego Jednorodzonego da?, aby ka?dy, kto w Niego wierzy, nie zgin??., ale mia? ?ycie wieczne" (J 3,16).

Gdy zmartchwsta?y Jezus po raz pierwszy ukazuje sie uczniom, Tomasza nie ma w?ród nich. "A po o?miu dniach", pomimo potwierdzenia swego braku wiary, Tomasz do??cza do pozosta?ych uczniów. Wskazówka nie pozostawia w?tpliwo?ci: nie zachowuje si? wiary z dala od wspólnoty. Z dala od braci wiara nie wzrasta, nie dojrzewa. W co niedzielnej Eucharystii rozpoznajemy Jego obecno??. Je?li Tomasz okazuje szlachetno?? swych w?tpliwo?ci, to dlatego, i? Pan nie obdarzy? go tym, co posiada?a Maria Magdalena: nie tylko mog?a us?ysze? i zobaczy? Pana, ale równie? dotkn?? go własnymi r?koma. Chrystus przybywa nam na spotkanie przede wszystkim wtedy, kiedy ponownie spotykamy si? z bra?mi i kiedy z nimi celebруем ?amanie Chleba, to znaczy Eucharysti?. Wówczas zaprasza nas, by?my "w?o?yli r?k? do jego boku", to znaczy zaprasza nas by?my zag?ebili si? w niezg??bion? tajemnic? jego ?ycia.

Przej?cie do niedowiarstwa do wiary odbywa si? etapami. Nasze nawrócenie na Jezusa Chrystusa – przej?cie od ciemno?ci do ?wiat?a – jest procesem osobistym, ale niezb?dna jest nam wspólnota. W minionych dniach Wielkiego Tygodnia wszyscy czuli?my si? przynaglani do pod??ania za Jezusem w jego drodze ku Krzy?owi. Teraz, w pe?ni okresu wielkanocnego, Ko?ció? zaprasza nas by?my razem z Nim weszli w nowe ?ycie, z uczynkami dokonanyymi zgodnie ze ?wiat?em Boga (patrz: J 3,21).

I my równie? powinni?my osobi?cie poczu? zaproszenie Jezusa: "Nie b?d? niedowiarkiem, lecz wierz?cym" (J 20,27). ?ycie na tym nam up?ywa, albowiem "kto wierzy w Niego, nie podlega pot?pieniu" (J 3,18), ale idzie ku ?wiat?u.